

— atpakaļejoša spēka aizlieguma pārkāpums ar vēlāku tikai Regulā Nr. 1193/2009 ieviesto kompensāciju kopapjoma par jau pabeigtiem cukura tirdzniecības gadiem grozījumu.

(¹) Komisijas 2009. gada 3. novembra Regula (EK) Nr. 1193/2009, ar ko labo Regulu (EK) Nr. 1762/2003, (EK) Nr. 1775/2004, (EK) Nr. 1686/2005 un (EK) Nr. 164/2007 un nosaka ražošanas maksājumu apjomu cukura nozarē 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005., 2005./2006. tirdzniecības gadam (OV L 321, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 3. martā — Polija/Komisija

(Lieta T-101/10)

(2010/C 113/101)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis — M. Szpunar)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 3. novembra Regulas (EK) Nr. 1193/2009, ar ko labo Regulu (EK) Nr. 1762/2003, (EK) Nr. 1775/2004, (EK) Nr. 1686/2005 un (EK) Nr. 164/2007 un nosaka ražošanas maksājumu apjomu cukura nozarē 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005. un 2005./2006. tirdzniecības gadam (¹), 3. pantu tiktāl, ciktāl ar to ir grozīts Komisijas 2005. gada 14. oktobra Regulas (EK) Nr. 1686/2005, ar ko 2004./2005. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus un papildu maksājuma koeficientu cukura nozarē (²), 2. pants;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja norāda, ka apstrīdētajā tiesību normā 2004./2005. tirdzniecības gadam ir paredzēta papildu maksājuma koeficientu cukura nozarē diferenciācija, kā rezultātā šis koeficients jaunajām

dalībvalstīm ir noteikts 0,25466 apmērā, bet piecpadsmit pārējām dalībvalstīm — 0,14911 apmērā.

Prasītāja ir izvirzījusi šādus prasības pamatus pret apstrīdēto tiesību normu:

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisijai nav kompetences šajā jautājumā un tā ir pārkāpusi Padomes Regulas (EK) Nr. 1260/2001 (³) 16. pantu, kurā Komisijai ir atļauts tikai noteikt vienotu koeficientu ar vienādu likmi visā Eiropas Savienībā. Prasītāja apgalvo, ka dažādās Regulas Nr. 1260/2001 valodu versijas šajā ziņā ir pilnīgi vienādas un saskanīgas. Tā uzskata, ka cukura tirgu kopīgās organizācijas pamatprincipi ne vien nevar būt pamats atkāpei no Regulas Nr. 1260/2001 gramatiskas interpretācijas, bet tie pat izslēdz šādu iespēju. Prasītāja uzskata, ka vienots koeficients ir būtisks līdzeklis cukura tirgu kopīgās organizācijas pamatprincipu īstenošanai.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts *acquis communautaire* tūlītējas un pilnīgas pārņemšanas jaunajās dalībvalstīs princips. Prasītāja uzskata, ka apstrīdētā tiesību norma *de facto* ir pārejas regulējums, kura pamatojums nav atrodams nedz 2003. gada pievienošanās aktā, nedz tā īstenošanai pieņemtajos tiesību aktos. Prasītāja šajā ziņā norāda uz Pievienošanās akta 2. pantu, kas ir pamats, atbilstoši kuram Polijas Republika uzņēmas visas no dalības Eiropas Savienībā izrietošās tiesības un pienākumus, tostarp, kā uzskata prasītāja, arī tiesības saņemt pārmaksu un pienākumu segt iepriekšējos tirdzniecības gados cukura tirgū radušos zaudējumus.

Treškārt, prasītāja norāda uz nediskriminācijas principa pārkāpumu. Tā apgalvo, ka vienīgais diferenciācijas kritērijs var būt dalībvalstu pievienošanās Eiropas Savienībai brīdis. Tā uzskata, ka jauno dalībvalstu pievienošanās pati par sevi nav objektīvs kritērijs, kas var pamatot nevienlīdzīgo attieksmi, jo pievienošanās sekas ir tieši reglamentētas Pievienošanās aktā un tā īstenošanai pieņemtajos tiesību aktos.

Ceturtkārt, prasītāja norāda uz solidaritātes principa pārkāpumu. Tā apgalvo, ka ražotāju solidaritātes princips ir cukura tirgu kopīgās organizācijas pamatprincips un nozīmē to, ka tirgus finansēšanas izmaksas solidāri sedz visi ražotāji un ka finanšu neitralitāte tiek iegūta nevis dažādu dalībvalstu, bet gan visas Eiropas Savienības līmenī, saskaņā ar objektīviem kritērijiem. Prasītāja uzskata, ka diferenciēta koeficienta piemērošana atsevišķām dalībvalstīm liecina par patvaļīgu, nesamērīgu un nesolidāru cukura tirgus finansēšanas izmaksu sadalījumu.

Piektkārt, prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts EKL 253. pants (šobrīd — LESD 296. panta otrā daļa), jo apstrīdētā tiesību norma nav pietiekami pamatota. Prasītāja uzskata, ka Komisija nav norādījusi nedz apstākļus, kas pamato diferencēta koeficienta piemērošanu, nedz arī mērķus, kādus paredzēts sasniegt ar šādas diferencēšanas palīdzību.

⁽¹⁾ OV L 321, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 271, 12. lpp.

⁽³⁾ Padomes 2001. gada 19. jūnija Regula (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 178, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 3. martā — Südzucker u.c./Komisija

(Lieta T-102/10)

(2010/C 113/102)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt (Mannheim, Vācija), AGRANA Zucker GmbH (Vīne, Austrija), Südzucker Polska S.A. (Breslau, Polija), Raffinerie Tirlmontoise SA (Brisele, Beļģija), Saint Louis Sucre SA (Parīze, Francija) (pārstāvji — H.-J. Prieß un B. Sachs, Rechtsanwältin)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 3. novembra Regulu (EK) Nr. 1193/2009, ar ko labo Regulu (EK) Nr. 1762/2003, (EK) Nr. 1775/2004, (EK) Nr. 1686/2005 un (EK) Nr. 164/2007 un nosaka ražošanas maksājumu apjomu cukura nozarē 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005., 2005./2006. tirdzniecības gadam;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājas izvirza vairākus pamatus.

Kā pirmo prasības pamatu prasītājas izvirza EKL 233. panta (pēc analogijas — LESD 266. panta) pārkāpumu, jo Komisija neesot īstenojusi Tiesas 2008. gada 8. maija spriedumā apvienotajās lietās C-5/06 un C-23/06–C-36/06 *Zuckerfabrik Jülich* u.c. (Krājums, I-3231. lpp.) atzīto. Šajā spriedumā Tiesa esot noteikusi, kā ir nosakāmi parametri “eksportējamais pārpalikums” un “eksporta saistību kopskaits” ražošanas maksājumu cukura nozarē aprēķinam no 2002./2003. līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam. Prasītājas uzskata, ka Komisija apstrīdētajā regulā ir sagrozījusi arī trešo parametru “kompensāciju kopapjoms”, kaut arī tā aprēķināšana neietilpa strīda lietā *Zuckerfabrik Jülich* priekšmetā.

Kā otro prasības pamatu prasītājas norāda faktu, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 1260/2001 ⁽¹⁾ 15. panta 1. punktu, kā arī tās jēgu un mērķi. Šajā sakarā cita starpā prasītājas norāda, ka Komisija, aprēķinot kompensāciju kopapjomu, ir ierēķinājusi arī kompensācijas par eksportētajiem apjomiem, kur nav tikuši ņemti vērā un kompensēti. Turpinot tās norāda, ka ikmēneša eksporta apjomu vienādošanas rezultātā tikušas radītas neprecizitātes aprēķinā. Prasītājas šajā sakarā uzskata, ka Tiesa spriedumā lietā *Zuckerfabrik Jülich* ir noteikusi, ka ir aizliegts kopējo zaudējumu apmēru noteikt lielāku par kopējiem izdevumiem kompensācijām.

Treškārt, esot pārkāpts atpakaļejoša spēka aizliegums, jo Komisija ar apstrīdēto regulu kompensāciju kopapjomu esot grozījusi ar atpakaļejošu spēku.

Ceturrtā prasības pamata ietvaros prasītājas izvirza pienākuma norādīt pamatojumu atbilstoši EKL 253. pantam (LESD 296. panta 2. punkts) neizpildi, jo Komisija apstrīdēto regulu pamato ar to, ka ar to tiek īstenots spriedums lietā *Zuckerfabrik Jülich*, tomēr, kā uzskata prasītājas, tā atkāpjas no šajā spriedumā atzītā.

Visbeidzot prasītājas iedaļā “dažādas kļūdas tiesību piemērošanā” norāda, ka 2009. gada 3. novembrī Komisija vairs neesot bijusi kompetenta pieņemt regulu par ražošanas maksājumiem no 2002./2003. līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam, jo Regula Nr. 1260/2001, kuru kā juridisko pamatu norāda Komisija, regulas pieņemšanas brīdī jau bija atcelta. Vēl tiek norādīts uz EKL 37. panta 2. punkta pārkāpumu, jo pamatojoties uz šo normu bija jāizvēlas cita procedūra regulas pieņemšanai.

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 19. jūnija Regula (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 178, 1. lpp.).